

Sygn. akt IV U 978/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Katarzyna Antoniak

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2016r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania T. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 21 lipca 2015 r. Nr (...)

w sprawie T. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo T. B. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 01 czerwca 2015 roku do 30 września 2017 roku.

Sygn. akt: IV U 978/15

UZASADNIENIE

Decyzją z 21 lipca 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 i 58 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015r. poz. 748), odmówił T. B. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres, wskazując, że komisja lekarska w orzeczeniu z dnia 13 lipca 2015r. nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył T. B., wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu wskazał, że z uwagi na rozpoznaną padaczkę przyznano mu wcześniej prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy. W ocenie wnioskodawcy, obecnie ataki epilepsji występują u niego częściej niż dotychczas, a stopień ich nasilenia jest coraz większy, czego dowodem może być interwencja załogi pogotowia ratunkowego w lipcu 2015r. wobec silnego napadu padaczki, jakiego wówczas doznał wraz z utratą świadomości. Zdaniem ubezpieczonego organ rentowy błędnie uznał, iż nie jest niezdolny do pracy. Wobec powyższego wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego lekarza specjalisty z zakresu neurologii na okoliczność nasilających się napadów epilepsji, połączonych z zanikami świadomości, skali tych napadów oraz ich wpływu na zdolność do pracy. Jak wskazano, stan zdrowia ubezpieczonego powoduje, że nie może wykonywać podstawowych czynności życiowych bez pomocy osób trzecich, nie wspominając już o pracy zawodowej (odwołanie k.1-3 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 13 lipca 2015r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.4-5 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony T. B. do 31 maja 2015r. miał ustalone prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja z 15.06.2012r. o ponownym ustaleniu renty k.66 akt rentowych). W dniu 25 maja 2015r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.68 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 23 czerwca 2015r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 23.06.2015r. k.70 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika T. B. skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 13 lipca 2015r. ustaliła, że nie jest on niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.8 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej; orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 13.07.2015r. k.72 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 21 lipca 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (decyzja z 21 lipca 2015r. k.73 akt rentowych).

Ubezpieczony, ur. (...), ma 57 lat, posiada wykształcenie podstawowe. W okresie od 4 listopada 1980r. do 27 grudnia 2004r. (czyli ponad 24 lata) T. B. pracował na stanowisku telemontera, później zaś jako monter-konserwator, wykonując m.in. czynności przy kopaniu studni, zakopywaniu kabli, prace na wysokości, na słupach, przy telefonach – w bezpośrednim kontakcie z energią elektryczną (okoliczności bezsporne, nadto wyjaśnienia ubezpieczonego, k. 23-23v akt sprawy - nagranie od 00:01:18 do 00:06:14; świadectwo pracy z 25.01.2005r., k. 5-6 akt rentowych; świadectwo pracy z 27.12.2004r., k. 13-13v akt rentowych).

Ubezpieczony cierpi na padaczkę lekooporną z napadami częściowymi złożonymi i uogólnionymi tonicznoklonicznymi, jak również ma zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego (bez ograniczenia sprawności ruchowej). W 2004r. przeszedł operację dyskopatii L5-S1. Rozpoznana padaczka stanowi przeciwwskazanie do wykonywania pracy: na wysokości, przy maszynach w ruchu ciągłym, urządzeniach o wysokiej temperaturze, w bezpośrednim kontakcie z energią elektryczną i narzędziami ostrymi, w porze nocnej oraz do prowadzenia pojazdów mechanicznych. Wystąpienie napadu padaczkowego typu uogólnionego w czasie wykonywania w/w prac stwarza niebezpieczeństwo dla zdrowia i życia ubezpieczonego oraz otoczenia. Co za tym idzie, wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy zawodowej, w szczególności nie może wykonywać pracy w zawodzie telemontera, czyli pracy na wysokości, w kontakcie z energią elektryczną i ostrymi narzędziami. W tych okolicznościach ubezpieczony jest nadal, tj. od 1 czerwca 2015r. częściowo niezdolny do pracy, a przewidywany okres trwania tej niezdolności to 30 września 2017r. Zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa L-S z nawracającym zespołem bólowym, aktualnie bez zespołu korzeniowego i bez istotnych funkcjonalnie objawów ubytkowych, nie skutkują niezdolnością do pracy zarobkowej. Od czasu badania lekarskiego z dnia 21.05.2012r. (k.31 akt rentowych) stan zdrowia ubezpieczonego jest stabilny, jednak nadal wymaga obserwacji i leczenia w poradni neurologicznej (opinia biegłego lekarza neurologa, k.10 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego T. B. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r. poz. 748) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do

pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia czy u ubezpieczonego istnieje w dalszym ciągu, tj. po dniu 31 maja 2015r., niezdolność do pracy, a jeżeli tak to jakiego stopnia. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalisty z zakresu neurologii, z uwagi na stwierdzoną u ubezpieczonego padaczkę oraz stan po operacji kręgosłupa. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłego lekarza neurologa dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony jest nadal, tj. od 1 czerwca 2015r., osobą częściowo niezdolną do pracy w związku z rozpoznaną padaczką, a przewidywany okres trwania tej niezdolności to 30 września 2017r. Jak wskazano w opinii występująca u T. B. padaczka stanowi przeciwwskazanie do pracy na wysokości, przy maszynach w ruchu ciągłym, urządzeniach o wysokiej temperaturze, w bezpośrednim kontakcie z energią elektryczną i narzędziami ostrymi, w porze nocnej oraz do prowadzenia pojazdów mechanicznych. Mając na uwadze rodzaj pracy wykonywanej przez ubezpieczonego na stanowisku telemontera i montera-konserwatora, czyli pracy na wysokości, w kontakcie z energią elektryczną i narzędziami ostrymi, orzeczenie o dalszej częściowej niezdolności do pracy jest uzasadnione.

Analizując opinię biegłego lekarza neurologa, Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny dowód w sprawie, jest logiczna, spójna i należyte uzasadniona, zaś zastrzeżenia zgłoszone przez organ rentowy nie podważyły zawartego w niej stanowiska. Organ rentowy podnosił, że ubezpieczony posiada wykształcenie podstawowe, bez wyuczonych kwalifikacji zawodowych, więc podjęcie prostej pracy fizycznej, lekkiej, na poziomie 0, z zachowaniem profilaktyki, jest możliwe i nie będzie degradacją zawodową. Organ rentowy zgodził się, że wnioskodawca nie może wykonywać pracy – jak na ostatnim stanowisku – telemontera (jeżeli nie spełniło wymienionych kryteriów), ale w tym przypadku nie oznacza to niezdolności do pracy. Zwrócono także uwagę, iż przebieg schorzenia ubezpieczonego jest ustabilizowany. Przy tego rodzaju zastrzeżeniach (k.17 akt sprawy) Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego lekarza neurologa. W sporządzonej opinii wymieniono bowiem szereg ograniczeń występujących u osoby chorej na padaczkę, w tym przeciwwskazanie do pracy na wysokości, w bezpośrednim kontakcie z energią elektryczną i z ostrymi narzędziami. Nie budzi wątpliwości, że ubezpieczony nie może wykonywać pracy telemontera (montera-konserwatora), o czym jednoznacznie orzeczono w sporządzonej na zlecenie Sądu opinii, a czego organ rentowy ostatecznie nie kwestionował. Podkreślić należy, iż ubezpieczony przez ponad 24 lata (od listopada 1980r. do grudnia 2004r.) był zatrudniony na stanowisku telemontera czy też montera - konserwatora, zatem nabył kwalifikacje do wykonywania tego zawodu i pod tym kątem należy dokonać oceny jego zdolności do pracy. Przepis art. 12 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wymaga, by zdolność do pracy odnosić do poziomu posiadanych kwalifikacji. Wprawdzie wnioskodawca posiada wykształcenie podstawowe, ale na skutek wieloletniego wykonywania zawodu telemontera (montera – konserwatora) nabył kwalifikacje praktyczne w tym zawodzie. Nie można zatem odnosić się do innej, lżejszej pracy, którą ubezpieczony teoretycznie mógłby wykonywać, lecz należy odnieść się do pracy, w której T. B. ma kwalifikacje. Tym samym dokonywanie oceny zdolności do pracy z punktu widzenia jakiejkolwiek innej pracy możliwej do wykonywania przez wnioskodawcę – zdaniem Sądu – jest nieuzasadnione. Powyższe jednoznacznie wskazuje, że ubezpieczony w znacznym stopniu utracił zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji w zawodzie telemontera (montera – konserwatora).

Całokształt okoliczności sprawy pozwala stwierdzić, że ubezpieczony spełnia wszystkie przesłanki do ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy określone w art.57 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń

Spółecznych. Mając na uwadze powyższe, na podstawie art.477¹⁴§2 kpc, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił prawo T. B. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 1 czerwca 2015r. do 30 września 2017r.